

Shlomo Moshe Amar

Rishon Lezion

Cheif Rabbi Of Jerusalem

בעה"ת"ש, ברביעי בשבת י"ט באייר התש"פ

שלמה משה עמאר

הראשון לציון

הרב הראשי לירושלים

קינה ותפלה על קורונה
(לחן: ארים על שפאים)

אמרר ואקונן, בנפש ובשפה,
לזאת הגזרה, שהיתה למגפה.
ממדינה למדינה, בכנפים עפה,
עד ששלום הומר, בהברה רפה.

וזאת הבכיה,
במרר ונהיה,
גם בני עליה,
יורו לתהום נשיה.

במזרח ומערב,
וגם ארצות ערב.
בלא נחש ועקרב,
ובלא חרב וקרב.

צרפת המהללה,
איך היתה אומללה,
אוי כי בה מות עלה,
ושבתה כל גילה.

רבו החללים,
ועצמים החולים,
יורדים וגם עולים,
והדמעות נוזלים.

ועל שבר בת עמי,
הם אחי ולאמי,
עיני אל תדמי,
קונני וצומי.

ערב רב של עמים,
מכל הלאמים,
קטנים גם רמים,
חללים עצומים.

וגם מלכות אנגליה,
ומדינת איטליה,
ומלכות איספאניא,
ובלגיה ושוודיא.

מכאן לחן: ציון הלא תשאל

גם ברחבי אמריקא,
היתה, בוקה ומבלקה,
מכה אנושה עמקה,
וקול דממה דקה.

לשם, שובו ונשובה,
פי הוא, חפץ בתשובה,
וידו פשוטה לקרבה,
לכל עמו באהבה.

אנא ה' הושיעה נא,
ממכת הקורונה.
ולחולים רפא נא,
כי בא עת לחננה.

והנגיף, מכה והולך,
בכל מדינות המלך.
לעשיר, ודל והלך,
בכל, כרף ופלך.

נזעק, ונשא תפלה
בהכנעה, לנורא עליה
תחנה, עמקה גדולה,
והיא, העולה למעלה.

ובין דוד משיחך,
מהר שלח ברחמיך,
וחון את כל עולמך,
אזי יתקדש שמך.

והאור של הישועה,
הושה נא והבקיעה,
וקול שופר תרועה,
קרב נא והשמיעה.

שלמה משה עמאר

1/18-20

הראשון לציון
הרב הראשי לירושלים

